

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 597/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť D. T., zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Ftorkovou, V. Spanyola 8343/1A, Žilina, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v exekučnom konaní o návrhu na odklad exekúcie vedenom pod sp. zn. 12 Er 1629/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. augusta 2014 doručené podanie D. T. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako podnet, ktorým namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní o návrhu na odklad exekúcie vedenom pod sp. zn. 12 Er 1629/2012 (ďalej len „exekučné konanie“).

2. Sťažovateľka uviedla, že v rámci prebiehajúceho exekučného konania, ktoré prebieha od júna 2012, doručil 19. júna 2013 povinný (Ľ. T.) súdnemu exekútorovi návrh na odklad exekúcie, ku ktorému sa sťažovateľka (ako oprávnená) vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu a súdnemu exekútorovi 19. júla 2013.

3. Keďže okresný súd bol nečinný, sťažovateľka doručila 10. júla 2014 sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, na ktorú do podania tejto sťažnosti nedostala odpoveď.

4. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er/1629/2012 porušené bolo. Domáha sa aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € a úhrady trov konania v sume 340,90 €.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

8. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľky smerujúcej proti postupu okresného súdu v exekučnom konaní v súvislosti s nerozhodnutím o návrhu na odklad exekúcie, čím malo dôjsť k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní vedenom okresným súdom.

9. Ústavný súd v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní okresného súdu opakovane poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)]. V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

10. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Okresný súd síce nerozhodol o návrhu povinného na odklad exekúcie pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ale podľa názoru ústavného súdu úkony okresného súdu smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, pretože po podaní jej sťažnosti predsedovi okresného súdu 10. júla 2014 na zbytočné priet'ahy v konaní okresný súd meritórne rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na odklad exekúcie 25. augusta 2014 a v čase prerokovania sťažnosti na ústavnom súde jeho uznesenie 20. septembra 2014 už nadobudlo aj právoplatnosť .

11. Ústavný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu nedošlo k takým významným priet'ahom, ktoré by mali ústavnoprávnu relevanciu a odôvodňovali by vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky v napadnutom exekučnom konaní, ak navyše dovolací súd medzitým uznesením sp. zn. 7 Cdo 130/2012 z 5. septembra 2012 aj odložil vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 Co 335/2010 z 26. januára 2012, na základe ktorého bola exekúcia vedená (právoplatne bolo dovolanie odporcu odmietnuté dovolacím súdom až 14. mája 2013).

12. Nad rámec ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky mohol odmietnuť aj pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože v zmysle ustálenej judikatúry sa podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovatelia poskytnú príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06), čo sťažovateľka nesplnila, pretože podala návrh na ústavnom súde skôr než jej bola doručená odpoveď predsedu okresného súdu s vyjadrením o ďalšom predpokladanom postupe v konaní.

13. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal, hoci je potrebné ešte uviesť, že sťažnosť neobsahuje aj zákonom predpísané náležitosti už tým, že je v úvode označená ako „*podnet*“, a navyše sťažovateľka, zastúpená kvalifikovanou právnou zástupkyňou, namietané porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uvedené v petite nijako bližšie neodôvodnila (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2014